Verordnungsblatt
für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1943	Ausgegeben zu Krakau, den 15. Juni 1943 Wydano w Krakau, dnia 15 czerwca 1943 r.	Nr. 43

Inhalt / Treść

Anordnung

über die Baupreisbildung im Generalgouvernement (Baupreisanordnung).

Vom 22. Mai 1943.

Auf Grund des § 1 Abs. 2 der Preisbildungsverordnung vom 12. April 1940 (VBlGG. I S. 131) wird angeordnet:

§ 1

(1) Die Preise für Bauleistungen sind nach den Vorschriften dieser Anordnung zu ermitteln. Höhere Preise dürfen nicht berechnet, gefordert, versprochen oder gezahlt werden.

(2) Bauleistungen im Sinne dieser Anordnung sind alle Bauarbeiten mit oder ohne Lieferung von Baustoffen und Bauteilen.

(3) Der Bauherr hat die geforderten Bauleistungen so deutlich und vollständig zu beschreiben und übersichtlich zu gliedern, daß der Unternehmer die mit ihnen verbundenen Wagnisse möglichst klar erkennen und den Baupreis einwandfrei und ohne umfangreiche Vorerhebungen ermitteln kann.

(4) Als Preis gelten alle vertraglichen und sonstigen Zuwendungen, Vergünstigungen und andere Vorteile, die der Bauherr dem Unternehmer gewährt oder auf sonstige Weise ihm oder zu seinen Gunsten einem Dritten zukommen läßt.

§ 2

(1) Der Preisermittlung dürfen nur die tariflich festgesetzten Arbeitsentgelte (Lohn bzw. Gehalt, Zuschläge für Überstunden, Nacht-, Sonn- und Feiertagsarbeit, Zulagen) zugrunde gelegt werden.

Zarządzenie

o kształtowaniu cen w dziedzinie budowlanej w Generalnym Gubernatorstwie (zarządzenie o cenach w dziedzinie budowlanej).

Z dnia 22 maja 1943 r.

Na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia o kształtowaniu cen z dnia 12 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 131) zarządza się:

§ 1

(1) Ceny za roboty budowlane należy wypośrodkowywać według przepisów niniejszego zarządzenia. Wyższych cen nie wolno liczyć, żądać, przyrzekać lub płacić.

(2) Robotami budowlanymi w rozumieniu niniejszego zarządzenia są wszelkie prace budowlane wraz z dostawą lub bez dostawy materiałów budowlanych i części budowlanych.

(3) Właściciel budowy winien tak wyraźnie i wyczerpująco opisać oraz przejrzyście wyszczególnić roboty budowlane, których żąda, aby przedsiębiorca mógł rozpoznać możliwie jasno związane z nimi ryzyko oraz wypośrodkować cenę budowy bez zarzutu i bez obszernych badań wstępnych.

(4) Za cenę uważa się wszelkie umowne i inne przysporzenia majątkowe, udogodnienia i inne korzyści, które właściciel budowy przyznaje przedsiębiorcy lub w inny sposób udziela jemu lub na jego rzecz osobie trzeciej.

§ 2

(1) Przy wypośrodkowywaniu cen wolno brać za podstawę tylko taryfowo ustalone wynagrodzenia za pracę (płaca wzgl. uposażenie, dodatki za godziny nadliczbowe, za pracę nocną, za pracę w niedziele i w dni świąteczne, dodatki).

(2) Die neben dem eigentlichen Lohn oder Gehalt an Arbeiter und Angestellte zusätzlich zu leistenden Entgelte oder Abgeltungen (Wegegelder, Trennungsgelder, Unterkunfts- und Übernachtungsgelder, Kostenerstattung für Wochenendheimfahrten, An- und Rückreise u. dgl.) sind neben dem Angebotspreis gesondert zu berechnen und nachzuweisen.

(3) Der Preisermittlung dürfen nur Arbeitsleistungen zugrunde gelegt werden, die bei wirtschaftlicher Betriebsführung gerechtfertigt sind.

§ 3

Der Preisermittlung für Baustoffe, Bauhilfsstoffe und Betriebsstoffe, Bauteile, Ersatzteile für Baumaschinen und Geräte sowie für sämtliche Beförderungsleistungen dürfen höchstens Preise zugrunde gelegt werden, die nach den zur Zeit des Preisangebotes geltenden Preisvorschriften gefordert werden dürfen. Bei der Beschaffung und Verwendung der vorgenannten Gegenstände sind hinsichtlich Art, Menge und Bezugsort die Grundsätze sparsamer Wirtschaft zu beachten.

§ 4

(1) Für die Verwendung eigener Maschinen und Geräte dürfen nur angemessene Abschreibungs- und Verzinsungssätze, für die Miete fremder Maschinen und Geräte nur angemessene Mietsätze berechnet werden. Bei der Beurteilung der Angemessenheit ist der Vorkriegswert der Maschinen und Geräte in Ansatz zu bringen.

(2) Die Abschreibungs-, Verzinsungs- und Mietsätze sind in dem Preisangebot gesondert auszuweisen.

§ 5

(1) Gemeinkosten (Gemeinkosten der Baustelle und allgemeine Geschäftsunkosten) und Gewinn dürfen durch Zuschläge in angemessener Höhe berechnet werden. Bei den neben dem eigentlichen Lohn oder Gehalt zusätzlich zu leistenden Entgelten oder Abgeltungen (§ 2 Abs. 2) darf nur ein Zuschlag für Umsatzsteuer gefordert und gewährt werden; ein Gewinnzuschlag darf nicht erhoben werden.

(2) Das Unternehmerwagnis (einschließlich der üblichen Gewährleistungspflicht) ist durch den Gewinnzuschlag abzugelten.

(3) Zuschläge des Hauptunternehmers zu den Preisen der Nachunternehmer sind gesondert auszuweisen. Sie dürfen 8 v. H. nicht übersteigen.

§ 6

(1) Stundenlohn-(Tagelohn-)Arbeiten sind nach Stundenlohn-(Tagelohn-)Sätzen zu vergüten.

(2) Die Stundenlohn-(Tagelohn-)Sätze sind durch angemessene Zuschläge zu den Tariflöhnen zu berechnen; ein Wagniszuschlag darf nicht berechnet werden.

§ 7

Die Regierung des Generalgouvernements (Amt für Preisbildung) oder die von ihr beauftragten Stellen können die Höhe der Zuschläge gemäß § 5 Abs. 1 und die Höhe der Stundenlohn-(Tagelohn-)Sätze gemäß § 6 festsetzen.

(2) Wynagrodzenia lub wyrównania (wynagrodzenie za drogę, wynagrodzenie za rozłąkę, za utrzymanie i nocleg, zwrot kosztów tygodniowych wyjazdów do domu, wyjazdy i powroty itp.), które mają być płacone dodatkowo pracownikom fizycznym i umysłowym obok właściwej płacy lub uposażenia, należy oddzielnie obliczać i wykazywać obok ceny zaoferowanej.

(3) Za podstawę do wypośrodkowywania cen wolno przyjmować tylko robociznę usprawiedliwioną przy gospodarczym prowadzeniu przedsiębiorstwa.

§ 3

Za podstawę do wypośrodkowywania ceny za materiały budowlane, pomocnicze materiały budowlane i materiały pędne, części budowlane, części zapasowe do maszyn budowlanych i narzędzi, jak również za wszystkie czynności przewozowe można przyjąć najwyżej ceny, których stosownie do obowiązujących przepisów o cenach wolno żądać w czasie oferowania ceny. Przy dostarczaniu i używaniu wyżej wymienionych przedmiotów należy przestrzegać zasad oszczędnej gospodarki w odniesieniu do rodzaju, ilości i miejsca nabywania.

§ 4

(1) Za używanie własnych maszyn i narzędzi wolno policzać tylko odpowiednie stawki na amortyzację i oprocentowanie a za najem cudzych maszyn i narzędzi tylko odpowiednie stawki najmu. Przy decydowaniu o odpowiedniości stawek należy brać pod uwagę przedwojenną wartość maszyn i narzędzi.

(2) Stawki na amortyzację, oprocentowanie oraz stawki najmu należy wykazywać oddzielnie w ofercie.

§ 5

(1) Ogólne koszty (ogólne koszty placówki budowlanej i ogólne koszty handlowe) oraz zysk wolno policzać w odpowiedniej wysokości drogą dodatków. Przy wynagrodzeniach lub wyrównaniach (§ 2 ust. 2), które mają być dodatkowo płacone obok właściwej płacy lub uposażenia, wolno żądać i udzielać tylko dodatku za podatek obrotowy; nie wolno pobierać dodatku z tytułu zysku.

(2) Ryzyko przedsiębiorcy (łącznie ze zwyczajowo przyjętym obowiązkiem poręki) należy wyrównać drogą dodatku z tytułu zysku.

(3) Dodatki głównego przedsiębiorcy do ceny podprzedsiębiorców należy wykazywać oddzielnie. Nie mogą one przekraczać 8 %.

§ 6

(1) Płace wynagradzane godzinowo (dziennie) należy wynagradzać według stawek płacy godzinowej (płacy dziennej).

(2) Stawki płacy godzinowej (płacy dziennej) należy policzać drogą odpowiednich dodatków do płac taryfowych; nie wolno policzać dodatku z tytułu ryzyka.

§ 7

Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Urząd dla Kształtowania Cen) lub upoważnione przezeń placówki mogą ustalać wysokość dodatków według § 5 ust. 1 oraz wysokość stawek płacy godzinowej (płacy dziennej) według § 6.

§ 8

Sonderkosten (z. B. Kosten für Bauversicherungen, besondere Entwurfskosten, Architektenhonorare, Lizenzgebühren, Zuschläge für besondere Wagnisse oder besondere Gewährleistungspflichten) dürfen nur in wirtschaftlich gerechtfertigter Höhe berechnet werden und sind gesondert auszuweisen.

§ 9

(1) Fordert der Bauherr eine Bauleistung, die vertraglich nicht vorgesehen ist, oder erklärt er sich mit einer solchen Leistung nachträglich einverstanden, so kann eine zusätzliche Vergütung nach den Bestimmungen dieser Anordnung berechnet werden.

(2) Der Unternehmer kann nach Maßgabe dieser Anordnung eine zusätzliche Vergütung berechnen (Zusatzforderung), wenn ihm

1. ein Mehraufwand erwachsen ist
   a) durch Bauleistungen, die im Vertrag nicht vorgesehen, jedoch zu seiner Erfüllung erforderlich sind,
   b) durch sonstige während der Bauausführung eingetretene Ereignisse, und
2. dadurch die Grundlagen der Preisermittlung wesentlich verändert wurden und ferner
3. der Mehraufwand durch Umstände verursacht ist, die der Unternehmer nach dem Vertrag nicht zu vertreten hat und die auch bei Anwendung größter Sorgfalt nicht vorauszusehen oder nicht abzuwenden waren.

(3) Sonstige zusätzliche Forderungen (Nachforderungen) dürfen nicht erhoben oder bewilligt werden.

§ 10

(1) Für jedes Bauvorhaben, das einen Gesamtpreis von 40 000 Zloty übersteigt, ist ein besonderes Baukonto zu führen.

(2) Für Bauleistungen bis zu 40 000 Zloty kann ein Sammelkonto geführt werden.

(3) Die Baukonten sind nach Maßgabe der über die Ausgestaltung des Rechnungswesens erlassenen besonderen Bestimmungen zu gliedern. Soweit solche Bestimmungen noch nicht erlassen worden sind, haben die Unternehmer die Baukosten mindestens folgendermaßen zu gliedern:

1. Löhne,
2. Baustoffe, Bauhilfsstoffe und Betriebsstoffe sowie Bauteile,
3. Gemeinkosten (Gemeinkosten der Baustelle und allgemeine Geschäftsunkosten),
4. Sonderkosten.

(4) Abs. 3 gilt nicht bei Stundenlohn-(Tagelohn-)Arbeiten. Für diese darf ein Sammelkonto geführt werden.

§ 11

(1) Die Preisermittlung muß der Regierung des Generalgouvernements (Amt für Preisbildung) oder den von ihr bestimmten Stellen nachgewiesen werden können.

(2) Geschäftsbücher, Aufzeichnungen und Belege sind, soweit nicht durch andere Vorschriften eine längere Aufbewahrungsfrist vorgeschrieben ist, fünf Jahre aufzubewahren.

§ 8

Koszty specjalne (np. koszty z tytułu ubezpieczeń budowlanych, specjalne koszty projektów, honoraria architektów, opłaty licencyjne, dodatki za szczególne ryzyko lub za szczególny obowiązek udzielania poręki) wolno policzać tylko w wysokości gospodarczo usprawiedliwionej i należy je wykazać oddzielnie.

§ 9

(1) Jeżeli właściciel budowy żąda roboty budowlanej, która nie jest przewidziana w umowie, lub decyduje się dodatkowo na taką robotę, to można policzyć dodatkowe wynagrodzenie według postanowień niniejszego zarządzenia.

(2) Przedsiębiorca może stosownie do niniejszego zarządzenia policzać dodatkowe wynagrodzenie (żądanie dodatkowe), jeżeli

1. powstaną wyższe koszty
   a) na skutek robót budowlanych nie przewidzianych w umowie, jednak koniecznych do ich wykonania,
   b) na skutek innych wydarzeń, które zaszły podczas prowadzenia budowy, a
2. przez to zmieniły się istotnie podstawy do wypośrodkowania ceny, i dalej
3. wyższe koszty zostały spowodowane okolicznościami, za które przedsiębiorca według umowy nie odpowiada, a których nawet przy dołożeniu największej staranności nie można było przewidzieć lub im zapobiec.

(3) Nie wolno pobierać ani zezwalać na inne dodatkowe żądania (żądania późniejsze).

§ 10

(1) Dla każdego przedsięwzięcia budowlanego, przekraczającego ogólną cenę 40 000 złotych, należy prowadzić oddzielne konto budowlane.

(2) Dla robót budowlanych do 40 000 złotych można prowadzić wspólne konto.

(3) Konta budowlane należy posegregować stosownie do wydanych postanowień specjalnych o unormowaniu rachunkowości. O ile takie postanowienia nie zostały jeszcze wydane, to przedsiębiorcy winni posegregować koszty budowlane co najmniej w następujący sposób:

1. płace,
2. materiały budowlane, pomocnicze materiały budowlane i materiały pędne jak również części budowlane,
3. ogólne koszty (ogólne koszty placówki budowlanej oraz ogólne koszty handlowe),
4. koszty specjalne.

(4) Ust. 3 nie obowiązuje w stosunku do robót płaconych od godziny (od dnia). Dla nich wolno prowadzić konto wspólne.

§ 11

(1) Wypośrodkowanie ceny musi się wykazać Rządowi Generalnego Gubernatorstwa (Urząd dla Kształtowania Cen) lub oznaczonym przezeń placówkom.

(2) Księgi handlowe, zapiski i dowody należy przechowywać przez pięć lat, o ile według innych przepisów nie jest przepisany dłuższy termin przechowania.

§ 12

(1) Öffentliche Bauherren können bei Bauleistungen über 10 000 Zloty, andere Bauherren bei Bauleistungen über 200 000 Zloty von den Bauunternehmern in dem Preisangebot eine Aufgliederung nach einer einheitlichen Kostengliederung verlangen. Bei öffentlichen Bauten müssen die Bauunternehmer bei Preisangeboten über 200 000 Zloty die Aufgliederung mit dem Preisangebot einreichen.

(2) Verlangt der Bauherr vom Hauptunternehmer die Aufgliederung auch von Nachunternehmerleistungen, so kann auch der Hauptunternehmer bei Nachunternehmerleistungen unter 10 000 Zloty vom Nachunternehmer ihre Aufgliederung verlangen.

§ 13

Die Regierung des Generalgouvernements (Amt für Preisbildung) oder die von ihr bestimmten Stellen können in volkswirtschaftlich begründeten Fällen Ausnahmen von den Vorschriften dieser Anordnung zulassen oder anordnen.

§ 14

Reichsdeutsche Unternehmen, die im Generalgouvernement Bauaufträge durchführen, unterliegen nach dem Runderlaß des Reichskommissars für die Preisbildung Nr. 22/41 vom 5. März 1941 (Mitt. Bl. I S. 144) den im Deutschen Reich geltenden Preisvorschriften. Das gleiche gilt für die von deutschen Staatsangehörigen oder Volkszugehörigen im Gebiet des Generalgouvernements errichteten Unternehmen sowie für diejenigen Unternehmen, an denen deutsche Staatsangehörige oder Volkszugehörige überwiegend beteiligt sind oder die in sonstiger Weise unter deren maßgeblichem Einfluß stehen.

§ 15

Wer dieser Anordnung zuwiderhandelt, wird gemäß § 6 der Preisbildungsverordnung vom 12. April 1940 bestraft.

§ 16

(1) Diese Anordnung tritt am 1. Juli 1943 in Kraft.

(2) Sie gilt nicht für laufende Verträge, es sei denn, daß die Bauleistungen auf Grund dieser Verträge sich über den 31. Juli 1943 erstrecken.

Krakau, den 22. Mai 1943.

Der Leiter
des Amtes für Preisbildung
in der Regierung des Generalgouvernements
Dr. Schulte-Wissermann

§ 12

(1) Publiczni właściciele budów mogą przy robotach budowlanych ponad 10 000 złotych, inni jednolitej segregacji kosztów. Przy budowach ponad 200 000 złotych zażądać od przedsiębiorców budowlanych specyfikacji w ofercie według jednolitej segregacji kosztów. Przy budowach publicznych, o ile chodzi o oferty ponad 200 000 złotych, przedsiębiorcy budowlani muszą wnieść specyfikację wraz z ofertą.

(2) Jeżeli właściciel budowy żąda od głównego przedsiębiorcy także specyfikacji robót podprzedsiębiorców, to przedsiębiorca główny przy robotach podprzedsiębiorców poniżej 10 000 złotych może zażądać od podprzedsiębiorców ich specyfikacji.

§ 13

Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Urząd dla Kształtowania Cen) lub oznaczone przezeń placówki mogą w wypadkach uzasadnionych ekonomicznie dopuszczać lub zarządzać wyjątki od przepisów niniejszego zarządzenia.

§ 14

Przedsiębiorstwa niemieckie z Rzeszy, wykonujące zlecenia budowlane w Generalnym Gubernatorstwie, podlegają według okólnika Komisarza Rzeszy dla Kształtowania Cen Nr 22/41 z dnia 5 marca 1941 r. (Biul. Inform. I str. 144) przepisom o cenach obowiązujących w Rzeszy Niemieckiej. To samo odnosi się do przedsiębiorstw założonych na obszarze Generalnego Gubernatorstwa przez obywateli niemieckich lub osoby narodowości niemieckiej jak również do tych przedsiębiorstw, w których obywatele niemieccy lub osoby narodowości niemieckiej uczestniczą w przeważającej mierze, lub które w inny sposób pozostają pod ich decydującym wpływem.

§ 15

Kto wykracza przeciwko niniejszemu zarządzeniu podlega karze stosownie do § 6 rozporządzenia o kształtowaniu cen z dnia 12 kwietnia 1940 r.

§ 16

(1) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1943 r.

(2) Nie odnosi się ono do umów bieżących, chyba że roboty budowlane na podstawie tych umów trwać będą po dniu 31 lipca 1943 r.

Krakau, dnia 22 maja 1943 r.

Kierownik
Urzędu dla Kształtowania Cen
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Dr Schulte-Wissermann

Herausgegeben von dem Amt für Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20, Regierungsgebäude. Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G.m.b.H. Krakau, Poststraße 1. Erscheinungsweise: Nach Bedarf. Bezugspreis: Vierteljährlich 12,— Zloty (6,— RM.) einschließlich Versandkosten. Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet und zwar beträgt der Preis je Blatt —,20 Zloty (—,10 RM.) Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im Deutschen Reich auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41 800 einzahlen. Auslieferung: Für das Generalgouvernement und für das Deutsche Reich durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt, Krakau 1, Postschließfach 110. Geschäftsräume der Auslieferungsstelle: Krakau, Universitätsstraße 16. Für die Auslegung der Verordnungen ist der deutsche Text maßgebend. Zitierweise: VBlGG (früher: Verordnungsblatt GGP. I/II).

Wydawany przez Urząd dla Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa, Krakau 20, Gmach Rządowy. Druk: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp. Krakau, Poststrasse 1. Sposób ukazywania się: wedle potrzeby. Prenumerata: kwartalnie 12,— złotych (6,— RM.) łącznie z kosztami przesyłki. Egzemplarze pojedyncze oblicza się według objętości, a mianowicie cena za każdą kartkę wynosi —,20 złotych (—,10 RM.). Abonenci w Generalnym Gubernatorstwie wpłacać mogą prenumeratę na pocztowe konto czekowe Warschau Nr 400, abonenci w Rzeszy Niemieckiej na pocztowe konto czekowe Berlin Nr 41 800. Wydawanie: dla Generalnego Gubernatorstwa i dla Rzeszy Niemieckiej przez Placówkę Wydawniczą dla Dziennika Rozporządzeń, Krakau I, skrytka pocztowa 110. Lokale urzędowe Placówki Wydawniczej: Krakau, Universitätsstrasse 16. Dla interpretacji rozporządzeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skrót: Dz. Rozp. GG. (dawniej: Dz. rozp. GGP. I/II).